

Nr 517

Av herr **Adolfsson m. fl.**, om skyldighet för kommun att upplåta mark för viss bostadsbebyggelse.

(Lika lydande med motion nr 422 i Första kammaren)

Frågan om den kommunala markpolitiken har stor aktualitet. Överallt ställs krav på att kommunerna skall föra en aktiv markpolitik. I första hand menar man härmed att kommunerna skall hålla hög beredskap när det gäller att stå till tjänst för dem som vill verka och bo i kommunen. Främst bör kommunen givetvis tillse att detaljplaner finns byggklara.

Kommunerna är numera i regel stora markägare. De senaste månadernas insatser från kommunernas sida har ytterligare stärkt deras ställning härvidlag. Det är därför synnerligen angeläget att kommunerna nu ser till att de skaffar sig en god räntabilitet på det kapital man bundit genom markförvärv.

Om kommunerna i framtiden skall kunna upprätthålla en god markberedskap utan att därför binda onormalt stora kapital i mark, måste givetvis en kontinuerlig försäljning av tomtmark ske. Huvudsyftet med markförvärvet måste vara att möjliggöra en riktig planering och säkerställa att mark finns tillgänglig för industri- och bostadsändamål.

När det gäller mark för industri, hantverk och annan förvärvsverksamhet torde någon svårighet sällan föreligga att förvärva mark. Särskilt i dessa tider torde de som önskar köpa mark för att skapa sysselsättning mottagas med öppna armar i de flesta kommuner. Men när det gäller mark för bostadsbebyggelse ligger saken inte lika naturligt till. I allt fler kommuner tillämpas nu endast tomträtten då det gäller möjligheten att erhålla mark för egna hem.

Tomträtten har utan tvekan stora förtjänster, men det är orimligt att man av detta skäl skall omöjliggöra tomtförvärv med äganderätt. Den trygghetskänsla det ger att bygga på egen mark har ofta varit drivfjädern till skapande av ett eget hem. Här har överordnade myndigheter ett så stort inflytande att den enskilde ofta kommer i kläm, även om han är beredd att uppföra bostadshus med eget arbete. Vår uppfattning är därför att den enskildes rätt måste hävdas.

Enligt 1947 års lag har kommunerna ansvaret för bostadsförsörjningen. Detta bör tolkas så att alla som önskar förvärva mark för bostadsändamål skall kunna påräkna medverkan från kommunen. Varje kommun bör ha skyldighet att i mån av resurser sälja kommunalägd mark till enskilda för att dessa skall kunna

uppföra sina hem på fri och egen grund. Detta skulle innebära både att kommunen har planberedskap för och skyldighet att sälja mark till ovannämnt ändamål.

Med stöd av ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära förslag till införande av sådan lagstiftning att kommun som förvärvat mark för planering av bostadsbebyggelse skall vara skyldig att i viss utsträckning genom försäljning till enskilda överlåta mark med äganderätt för uppförande av en- och tvåfamiljsfastigheter.

Stockholm den 24 januari 1968

Tage Adolfsson (h)

Ingrid Sundberg (h)

Tage Magnusson (h)
i Borås

Kurt Söderström (h)

Bengt Bengtson (h)
i Solna

Blenda Ljungberg (h)

Jöns Nilsson (h)
i Bästekille
